

Даниял кітабы - алпыс төртінші саны

Пайғамбарлықты ашу: 2001 жылғы 11 қыркүйекті мөр басу уақытымен, Кешкі Жаңбырмен және Мәсіхтің соңғы қызметімен байланыстыру

Jeff Pippenger

2024-01-28

Жуырдағы мақалаларда біз Пайғамбарлық Рухтан алынған, 2001 жылғы 11 қыркүйектен Михаил орнынан тұрып, адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейінгі уақыт кезеңін айқындайтын бірнеше үзіндіге сілтеме жасап келеміз. Сол уақыт кезеңінде Ең Қасиетті Орындарда Мәсіхтің соңғы қызметін айқындайтын бірқатар пайғамбарлық көріністер бар.

Мәсіхтің киелі үйдегі қызметі Даниял кітабының сегізінші тарауындағы Ұлай өзені туралы көріністе бейнеленген, әрі Уайт қарындас бізге Ұлай өзені туралы көріністің қазір орындалу үдерісінде екенін хабарлаған. Қазір орындалу үдерісінде болып жатқан, көктегі киелі үйде жүзеге асырылатын соңғы іс пайғамбарлықтың алуан түрлі терминдерімен бейнеленген. Ол, пайғамбарлық бейнелеулердің қатарында, мөр басу уақыты, кейінгі жаңбыр, құтқарылу ісінің қорытынды жұмысы және ғибадатхананың тазартылуы ретінде бейнеленеді. Сол терминдерді бір арнаға тоғыстыру, сондай-ақ оларды өздерінің дұрыс тарихи аясында орналастыру маңызды.

«Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталып келе жатқанда, жер бетіне қиыншылық төнетін болады, әрі халықтар қаһарланатын болады, бірақ үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмеу үшін тежеліп ұсталады. Сол уақытта “кейінгі жаңбыр”, яғни Иеміздің алдында болатын сергіту келеді; ол үшінші періштенің зор даусына күш беру және әулиелерді жеті соңғы оба төгілетін кезеңде төтеп беруге дайындау үшін келеді». Early Writings, 85.

«Үшінші періштенің ісі» — сондай-ақ «құтқарылу ісі», ол «әулиелерді соңғы жеті пәле төгілетін кезеңде тұра алуға» дайындайды.

Сонда халықтар қаһарланды, әрі Сенің қаһарың келді, және өлгендердің сотталатын уақыты жетті; сондай-ақ Сенің құлдарың болған пайғамбарларға, әулиелерге және Сенің атыңнан қорқатындарға, кішілер мен ұлыларға, сыйынды беретін кез келді; әрі жерді бүлдірушілерді жоятын уақыт та жетті. Аян 11:18.

Сынақ мерзімі жабылардың алдында халықтар ашуланады (яғни дәл сол кезде Құдайдың қаһары төгіледі), алайда халықтар ашуланған кезде, олар сонымен бірге «тежеліп ұсталады». Халықтардың ашуланатын «уақыты» құтқарылу ісінің қорытынды кезеңінің басталуын айқындайды, ал құтқарылу ісінің қорытынды кезеңі — Құдай халқының мөрленуі.

«Жаратқан Иенің ісі мен жандардың құтқарылуының рухын жүректерінде сақтайтын Құдайдың шынайы халқы күнәні әрдайым оның шын мәніндегі, күнәлі болмысында қарайтын болады. Олар Құдай халқын оңай шырмайтын күнәларға қатысты әрқашан адал да ашық әшкерелеу жағында болады. Әсіресе шіркеу үшін атқарылатын соңғы істе, Құдай тағының алдында мінсіз тұруға тиіс жүз қырық төрт мыңды мөрлеу кезінде, олар Құдайдың халқы деп аталатындардың зұлымдықтарын барынша терең сезінетін болады. Бұл пайғамбардың соңғы істі әрқайсысының қолында қырып-жоятын қаруы бар адамдар бейнесі арқылы суреттеуінде айқын көрсетілген. Олардың арасында зығыр киім киген, белінде жазушының сиясауыты бар бір адам болды. “Жаратқан Ие оған былай деді: Қаланың ортасымен, Иерусалимнің ортасымен өт те, оның ішінде жасалып жатқан барлық жиіркенішті істер үшін күрсініп, зарлап жүрген адамдардың маңдайларына белгі қой.”» Testimonies, volume 3, 266.

Жүз қырық төрт мыңның мөрленуіне бөгет жасамас үшін, халықтар тежеліп ұсталып тұр. Аян кітабының жетінші тарауында тежеліп тұрған қаһарлы халықтар дәл сол уақыт кезеңінде тежеліп тұрған төрт жел ретінде бейнеленеді, және сол уақыт нақты түрде бір уақыт кезеңі ретінде айқындалып көрсетіледі.

«Шайтан қазір осы мөрлену уақытында Құдай халқының ой-санасын осы шақтағы ақиқаттан алыстату және оларды шайқалту үшін барлық айла-тәсілін қолдануда. Мен Құдайдың Өз халқын қиыншылық уақытында қорғау үшін олардың үстіне жайып жатқан жамылғыны көрдім; әрі ақиқатқа нық тұрған және жүрегі таза әрбір жан Құдіреттінің жамылғысымен жабылуға тиіс еді.

«Шайтан мұны білді, сондықтан ол мүмкіндігінше көп адамдардың санасын ақиқат жөнінде толқымалы әрі тұрақсыз күйде ұстау үшін зор күшпен әрекет етіп жатты. ...»

«Мен Шайтанның дәл осы мөрлену уақытында Құдай халқын алаңдату, алдау және теріс жолға бұру үшін осы жолдармен әрекет етіп жатқанын көрдім. Мен кейбіреулердің осы заманға арналған ақиқат үшін нық тұрып тұрмағанын көрдім. Олардың тізелері дірілдеп, аяқтары тайып бара жатты, өйткені олар ақиқатқа берік орнамаған еді, әрі олар осылайша дірілдеп тұрған кезде Құдіретті Құдайдың жамылғысы олардың үстіне жайыла алмады.

«Шайтан оларды тұрған орындарында ұстап қалу үшін барлық айла-тәсілін жұмсауға тырысты: мөр басу өтіп кеткенше, Құдай халқының үстіне жабын тартылғанша, әрі олар соңғы жеті пәледегі Құдайдың жалындаған қаһарынан қорғайтын баспанасыз қалатындай болғанша. Құдай Өз халқының үстіне осы жабынды тартуды бастады, әрі қырғын күніне баспанаға ие болатындардың бәрінің үстіне ол жуық арада тартылатын болады. Құдай Өз халқы үшін құдіретпен әрекет етеді; және Шайтанға да әрекет етуге рұқсат етіледі». Early Writings, 43, 44.

Уайт әпке бұл сөздерді 1851 жылы, Құдай халқы Лаодикеялық күйге енуден бес жыл бұрын, әрі “жеті рет” туралы артқан нұрды қабылдамай, мөрлеу үдерісін кешеуілдетпестен бұрын жазды. Сол нұр Құдай халқын соңғы жеті обадан бұрын қорғаумен бүркеу ісін ұлғайтып, аяқтаған болар еді. Алайда, оның орнына, Құдай халқы бүлік шығарып, ежелгі Исраилдің

бүлігі мен шөлде қаңғып жүруі арқылы бейнеленгендей, Лаодикеяның шөлінде қаңғып жүруге кесілді. Ежелгі Израилдің бүлікшілерінің қаншасы Уәде етілген Жерге кірді? Киелі кітаптағы қандай үзінді немесе Пайғамбарлық Рухы құтқарылатын қандай да бір Лаодикеялықтарды көрсетеді? Жауабы: “Ешқайсысы!” өйткені Лаодикеялық — шөлде қаза тапқан ежелгі Израилдіктер секілді дәл сондай жоғалған жан.

Жүз қырық төрт мыңның мөрленуі — белгілі бір уақыт кезеңі, және ол төрт періште төрт желді тежеген кезде басталады; бұл сондай-ақ халықтар қаһарланғанымен, тежеліп тұрған кез. Мөрлену уақыты барысында Құдай Өз халқын жеті соңғы індеттің уақытында берік тұруға дайындайды, ал сол дайындық Оның халқының үстіне «жабу» тарту ретінде бейнеленеді; сондай-ақ ол құтқарылу ісін аяқтау және үшінші періштенің ісін аяқтау ретінде де бейнеленеді. Осы иллюстрациялардың бәрімен бейнеленген дайындық «осы уақыттағы ақиқатты» қабылдауға негізделеді.

«Қазіргі шындық» үшін «берік тұрып қалмайтындар» — ойлары «қазіргі шындыққа» тоғыспағандықтан, «екіұдай күйде» болғандар. Ол былай деп жазады: «Мен қазіргі шындық үшін берік тұрып қалмаған кейбіреулерді көрдім. Олардың тізелері қалтырап, аяқтары тайып бара жатты, өйткені олар шындыққа нық орнықтап еді, әрі осылай қалтырап тұрғандарында Құдіретті Құдайдың жамылғысы олардың үстіне тартылып жабыла алмады».

«Қазіргі шындық» «жамылғыны» қамтамасыз етеді, ал «жамылғы» сондай-ақ «Құдайдың мөрі» ретінде де бейнеленеді. «Құдайдың мөрі» еврейлердің есіктерін жауып тұрған қанмен алдын ала бейнеленді; сол қан есігі қанмен «жабылған» үйлерді құртып-жоятын періштенің жанай өтуіне мүмкіндік берді. «Жамылғы» — «мөрлену», ал «мөрлену» «қазіргі шындық» арқылы жүзеге асырылады.

Оларды Өзіңнің ақиқатыңмен қасиетті ет: Сенің сөзің — ақиқат. Жохан 17:17.

Әрбір реформалық қозғалыстың өзіне тән белгілі бір тақырыбы болды, ал жүз қырық төрт мыңның реформалық қозғалысының тақырыбы — «үшінші Қасіреттің Исламы». Соңғы күндердегі «осы шақтағы ақиқат» — үшінші Қасіреттің Исламы.

«Киелі Жазбалар Құдай халқына үнемі ашылып келеді. Әрбір ұрпаққа айрықша қолданылатын ақиқат әрдайым болған және әрдайым болады». Review and Herald, June 29, 1886.

Бұл — соңғы күндері Құдай халқын мөрлейтін қазіргі шындықтың «хабары», ал мөрлеу уақыты төрт жел тежеліп тұрған кезде басталатын етіп бейнеленген. 2001 жылғы 11 қыркүйекте халықтар қаһарланды, және дәл сол сәтте «хабар» болып табылатын соңғы жауын ашыла бастағандықтан, жүз қырық төрт мыңның мөрленуі басталды.

“Жоханға қауымның тәжірибесіне қатысты терең де тебіренерлік маңызы бар көріністер ашылды. Ол Құдай халқының жағдайын, қауіп-қатерлерін, қақтығыстарын және ақырғы құтқарылуын көрді. Ол жер бетіндегі өнімді пісіруге тиіс қорытынды хабарларды жазып қалдырды: не көктегі қамбаға жиналатын баулар ретінде, не жойқын отқа арналған шөмелелер ретінде. Оған аса зор маңызы бар тақырыптар, әсіресе соңғы

қауым үшін, ашылып берілді, сондықтан қателіктен ақиқатқа бет бұратындар өздерінің алдында тұрған қауіптер мен қақтығыстар жөнінде тәлім алсын деп. Жер бетіне не келіп жатқанын ешкім де беймәлім күйде қалмауы тиіс.” Ұлы күрес, 341-бет.

Халықтар қаһарланған кезде, олар бір мезгілде тежеліп тұрды, әрі «кеш жауын» жауа бастады, ал кеш жауын — Құдай халқын мөрлейтін «осы уақыттағы ақиқат» туралы хабар.

«Батл-Криктегі іс те дәл сол сипатта. Шипажайдағы жетекшілер сенбейтіндермен араласып, оларды азды-көпті өз кеңестеріне қатыстырды, бірақ бұл көздерін жұмып алып іске кіріскендей болды. Оларда кез келген сәтте үстімізге төнгелі тұрған нәрсені көре алатын парасат жетіспейді. Үмітсіздік рухы, соғыс пен қантөгіс рухы бар, және сол рух уақыттың ең ақырғы шегіне дейін күшейе береді. Құдай халқының маңдайларына мөр басылған бойда — бұл көзге көрінетін қандай да бір мөр не белгі емес, қайта ақиқатқа ақыл-ой және рухани жағынан орнығу, сондықтан оларды қозғалту мүмкін болмайды — Құдай халқы мөрленіп, сілкініске дайын болған бойда, ол келеді. Шынында, ол қазірдің өзінде басталып та кетті. Құдайдың үкімдері қазір жер бетіне түсіп жатыр, бізге ескерту беру үшін, сонда біз не келе жатқанын білетін боламыз». Manuscript Releases, volume 10, 252.

«Мөрлеу» — «ақиқатқа берік орнығу». Мөрлеу уақытының мәнмәтінінде ол былай деп жазады: «Үмітсіздік, соғыс және қан төгіс рухы бар, және сол рух уақыттың ең ақырғы шегіне дейін күшейе береді». Ұлттар қаһарланған кезде, олар тежеліп ұсталады, бірақ төрт жел ретінде бейнеленген «соғыс пен қан төгіс» «уақыттың ең ақырғы шегіне дейін күшейе береді». Үшінші Қасіреттің Исламы өз соғысын уақыттың ең ақырғы шегіне дейін біртіндеп үдете түседі, әрі Исламды жүз қырық төрт мыңның реформасындағы «тақырып» ретінде пайғамбарлық тұрғыдан түсіну де осы кезеңнің өзінде қатарынан арта түседі. Ислам жүзеге асыратын осы біртіндеп үдеу дәл сол уақыт кезеңінде кешкі жаңбырдың төгілуімен қатарласа жүреді, өйткені кешкі жаңбыр — «хабар».

«Бүкіл жердің Иесінің жанында тұрған майланғандар бір кезде Шайтанға жапқыш керуб ретінде берілген орынға ие. Тақын қоршап тұрған киелі болмыстар арқылы Ие жер тұрғындарымен үздіксіз байланыс жасап тұрады. Алтын май Құдай сенушілердің шамдарын жыпылықтап сөніп қалмауы үшін оларды қамтамасыз етіп тұратын рақымды білдіреді. Егер осы киелі май көктен Құдай Рухының хабарлары арқылы төгілмегенде, зұлымдықтың күштері адамдарды толық билеп алар еді.»

«Құдай бізге жіберетін хабарларын қабылдамайтын кезде, Оған құрмет көрсетілмейді. Осылайша біз Ол жандарымызға құйып, қараңғылықтағыларға жеткізілсін деген алтын майдан бас тартамыз. “Міне, күйеу жігіт келе жатыр; Оны қарсы алуға шығындар”, — деген үндеу келгенде, қасиетті майды қабылдамағандар, жүректерінде Мәсіхтің рақымын қастерлеп сақтамағандар, ақымақ қыздар секілді, Иелерін қарсы алуға дайын еместіктерін көреді. Олар сол майды өздерінен таба алмайды, оны алуға да күш-қуаты жетпейді, сөйтіп өмірлері күйрейді. Бірақ егер Құдайдың Киелі Рухы сұралса, егер біз Мұса сияқты: “Маған даңқынды көрсет”, — деп жалбарынсақ, онда Құдайдың сүйіспеншілігі жүректерімізге төгіледі. Алтын түтіктер арқылы алтын май бізге

жеткізіледі. “Күшпен де емес, қуатпен де емес, Менің Рухым арқылы, — дейді Әскербасы Жаратқан Ие”. Әділдік Күнінің жарқын сәулелерін қабылдау арқылы Құдайдың балалары дүниеде шырақтардай жарқырайды». Review and Herald, July 20, 1897.

Кейінгі жаңбыр әуелі «себелеуден» басталып, ақыр соңында толық төгілуге ұласады. Кейінгі жаңбырдың «себелеуі» жаңбырдың «өлшеніп» берілуі ретінде анықталады, ал оның толық төгілуі — оның «өлшеусіз» төгілетін кезі. Уайт ханым кейінгі жаңбыр жауып тұрған, әрі кейбіреулер оны қабылдап, кейбіреулер қабылдамайтын уақытты анық көрсетеді. Сол уақытта жаңбыр «өлшеніп» беріліп жатады, яғни ол «себелеп» тұр.

Кейбір адамдар бір нәрсенің болып жатқанын аңғарады, бірақ бұл оларды тек қорқытады.

«Шіркеулерде Құдайдың құдіретінің ғажайып көрінісі болуы тиіс, бірақ ол Иеміздің алдында өздерін кішірейтпеген және мойындау мен тәубе ету арқылы жүректерінің есігін ашпағандарға әсер етпейді. Жерді Құдайдың ұлылығымен нұрландыратын сол құдіреттің көрінісінде олар өз соқырлықтарында қауіпті деп есептейтін бір нәрсені ғана көреді, қорқыныстарын оятатын бір нәрсені көреді, сөйтіп, оған қарсы тұруға бекінеді. Ие олардың күткеніне және мұрат еткеніне сай әрекет етпегендіктен, олар бұл іске қарсы шығады. “Неге, — дейді олар, — біз сонша жыл бойы осы істе жүрген болсақ, Құдайдың Рухын танымауымыз керек?” Өйткені олар Құдайдың хабарларындағы ескертулерге де, жалбарынуларға да жауап бермеді, қайта-қайта: “Мен баймын, дәулетке кенелдім, еш нәрсеге мұқтаж емеспін”, — деп қасарыса берді.» Maranatha, 219

«Көптеген адамдар бұрынғы жауынды едәуір дәрежеде қабылдай алмай қалды. Олар Құдай осылайша өздері үшін қарастырған игіліктердің бәріне ие болған жоқ. Олар сол жетіспеушіліктің кейінгі жауын арқылы толықтырылатынын күтеді. Ізгіліктің ең мол abundance-сы берілген кезде, олар оны қабылдау үшін жүректерін ашпақ ниетте. Олар сұмдық қателік жасап отыр. Құдай Өзінің нұры мен танымын бере отырып адам жүрегінде бастаған ісі үздіксіз ілгерілеп отыруға тиіс. Әрбір адам өз қажеттілігін өзі ұғынуға тиіс. Жүрек әрбір арамдықтан босатылып, Рухтың қоныстануы үшін тазартылуға тиіс. Алғашқы шәкірттер Елуінші күн мейрамында Киелі Рухтың төгілуіне күнәні мойындау және одан бас тарту, жалынды дұға және өздерін Құдайға бағыштау арқылы дайындалды. Дәл сол жұмыс, тек әлдеқайда үлкен дәрежеде, қазір де атқарылуға тиіс. Сонда адамдық қызметкерге тек игілік үшін сұрап, Жаратқан Иенің өзіне қатысты істі кемеліне жеткізуін күту ғана керек болды. Істі бастаған — Құдай, әрі Ол Өз ісін аяқтап, адамды Иса Мәсіхте кемел етеді. Бірақ бұрынғы жауын бейнелейтін рақымға немқұрайды қарауға мүлде болмайды. Өздеріне берілген нұрға сай өмір сүріп жүргендер ғана одан да зор нұрды қабылдайды. Егер біз белсенді мәсіхшілік ізгіліктерін іс жүзінде көрсетуде күн сайын ілгерілемесек, кейінгі жауындағы Киелі Рухтың көріністерін тани алмаймыз. Ол біздің айналамыздағы жүректерге төгіліп жатуы мүмкін, бірақ біз оны аңғармаймыз да, қабылдамаймыз да». Testimonies to Ministers, 506, 507.

Осы үзіндіде ол «рақымның ең молдығы төгілетін» уақыт бар екенін атап көрсетеді; осылайша, кешкі жаңбырдың өлшеусіз төгілетін кезі бар екенін білдіреді. Осы жайтқа байланысты ол өздеріне берілген жарыққа сай өмір сүріп жүргендер ғана одан да зор

жарықты қабылдайтынын көрсетеді. Осы қағидада жарықтың (яғни қазіргі ақиқаттың) біртіндеп арта түсетіні айқын. Соңғы сөйлемінде ол кешкі жаңбыр жауып жатқан, әрі кейбіреулер оны танып, қабылдап жатқан, ал басқалары қабылдамай жатқан уақытты көрсетеді. Егер сен кешкі жаңбыр болып табылатын осы хабарды танымасаң, оны қабылдамайсың.

«Біз кешкі жаңбырды күтіп отырмауымыз керек. Ол бізге төгілетін рақымның шығы мен нөсерін танып, оларды қабылдап иеленетіндердің бәріне келеді. Жарықтың үзіктерін жинап алғанда, бізге Өзіне сенуімізді қалайтын Құдайдың айнымас мейірімдерін бағалағанда, әрбір уәде орындалады. [Ишая 61:11 cited.] Бүкіл жер жүзі Құдайдың ұлылығына толуға тиіс». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Ашуланған халықтар тежеліп тұрған кезде, кейінгі жаңбыр «өлшене» бастайды. «Мол рақымның ең бай молшылығы төгілетін» уақыт — кейінгі жаңбырдың өлшеусіз төгілетін кезінің анықтамасы.

Халықтар қаһарланған, бірақ тежеліп тұрған кезде, соңғы жаңбыр жауа бастайды, алайда ол «өлшенген», өйткені сол сәтте қауым бидай мен арамшөп аралас күйде болады. Бидайды да, арамшөпті де пісіп-жетілуге жеткізетін — осы жаңбыр, ал соңғы жаңбыр — не танып, қабылданатын, не қабылданбайтын қазіргі ақиқаттың хабары. Осы пайғамбарлық ұғымдардың бәрі де Жазбаларда айқын көрсетілген. 2001 жылғы 11 қыркүйекте соңғы жаңбыр «себелей» бастады, және ол Түн ортасындағы айқай хабары жетіп, дана және ақымақ қыздар мәңгілікке ажыратылғанға дейін біртіндеп күшейе түседі.

Содан кейін даналар Құдайдың өзге отарын Бабылдан шақырып шығару үшін ту іспетті жоғары көтеріліп, содан соң кейінгі жаңбыр өлшеусіз төгіледі де, Михаил орнынан тұрғанға және адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейін төгілуін жалғастырады.

«Мен төрт періштенің төрт желді Иса киелі орында Өз ісін аяқтағанға дейін ұстап тұратынын, ал содан кейін жеті соңғы пәленің келетінін көрдім». Early Writings, 36.

Төрт желдің ұсталып тұруы Құдайдың соңғы күндерде жүзеге асуына жол беретін үдей түскен үкімдерінің үстінен жүргізетін қамқорлық билігін білдіреді. Төрт періште жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңінде төрт желді ұстап тұрады, бірақ сол уақыт аралығында «түңілу, соғыс пен қан төгудің рухы бар, әрі сол рух күшейе түседі». Құдайдың балаларының ең соңғысы мөрленіп болғанда, Михаил орнынан тұрады да, төрт жел толықтай босатылады, әрі Жеті Соңғы Индет жетеді.

Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің сағатында», Даниял кітабының тоғызыншы тарауындағы көше мен қабырға аяқталатын «қиын-қыстау замандарда», бұл — «халықтардың қаһарланатын» уақыты. Сол уақыт кезеңінде кейінгі жаңбыр «өлшеммен» төгіледі. Ишая кейінгі жаңбырдың өлшенетін уақытын айқындайды және сол уақытты «шығыс желінің күні» деп белгілейді. «Шығыс желінің күні» — 2001 жылғы 11 қыркүйек.

Біз кейінгі мақаламызда кеш жауынның «өлшенуін» қарастыруды жалғастырамыз, бірақ Хабакуктың қасиетті тақталарында Исламның үш Қасіреті ретінде бейнеленген Миллердің түсіндегі асыл тастың Миллер оны алғаш рет жинақтаған кездегіден соңғы күндері он есе жарығырақ жарқырауы тиіс екені есте сақталуы керек.

«Бірде Нью-Йорк қаласында болғанымда, түнгі уақытта маған қабат үстіне қабат болып аспанға қарай бой көтеріп жатқан ғимараттарды көру бұйырылды. Бұл ғимараттардың өртке төзімді екеніне кепілдік берілген еді, әрі олар өз иелері мен салушыларын даңқтау үшін тұрғызылды. Бұл ғимараттар барған сайын биіктей түсті, және олардың ішінде ең қымбат материал қолданылды. Бұл ғимараттар кімдерге тиесілі болса, солар өздеріне: “Біз Құдайды қалайша барынша дәріптей аламыз?” — деген сұрақты қойып жүрген жоқ еді. Жаратқан Ие олардың ойында болған жоқ.»

«Мен ойладым: “Өттең, өз қаражаттарын осылай жұмсап жатқан осылар өз жолдарын Құдай қалай көрсе, солай көре алса ғой! Олар зәулім ғимараттарды бірінің үстіне бірін тұрғызуда, бірақ бүкіл ғаламның Билеушісінің алдында олардың жоспарлап, ойлап табуы қандай ақымақтық. Олар бар жүрек және ақыл күштерімен Құдайды қалай мадақтай алатынын зерттеп жатқан жоқ. Олар адамның ең бірінші борышы — осыны — көзден таса еткен”».

«Осы асқақ ғимараттар бой көтерген сайын, олардың иелері өз нәпсісін қанағаттандырып, көршілерінің қызғанышын қоздыруға жұмсайтын ақшалары бар екеніне өркөкірек тәкаппарлықпен қуанды. Олар осылайша жұмсаған ақшаның көп бөлігі қыспақпен, кедейді езіп-жаншу арқылы табылған еді. Олар көкте әрбір іскерлік мәміленің есебі жүргізілетінін; әрбір әділетсіз келісімнің, әрбір алаяқтық істің сонда жазылып қойылатынын ұмытты. Уақыт таяп келеді: өздерінің алаяқтығы мен менмендігі арқылы адамдар Жаратқан Ие олардан асыруға жол бермейтін бір шекке жетеді, сонда олар Ехобаның төзімінің де шегі бар екенін білетін болады.»

«Менің көз алдымнан кейін өткен көрініс — өрт дабылы болды. Адамдар зәулім әрі отқа төзімді деп есептелген ғимараттарға қарап: “Олар мүлде қауіпсіз”, — десті. Бірақ бұл ғимараттар қарамайдан жасалғандай жалынға оранып, жойылып кетті. Өрт сөндіру машиналары апатты тоқтатуға ештеңе істей алмады. Өрт сөндірушілер машиналарды іске қоса алмады.»

«Маған мынаны жеткізу тапсырылды: Жаратқан Иенің уақыты жеткенде, егер тәкаппар, мансапқор адамдардың жүректерінде ешбір өзгеріс болмаған болса, адамдар құтқаруға құдіретті болған қолдың жоюға да құдіретті екенін білетін болады. Жер бетіндегі ешбір күш Құдайдың қолын тоқтата алмайды. Құдайдың заңын елемегені және өзімшіл өркөкірек ниеті үшін адамдарға қарымта жіберуге Құдай белгілеген уақыт келгенде, ғимараттарды қиратылудан сақтап қалатындай ешбір материал оларды тұрғызуда қолданылмайды». Testimonies, volume 9, 12, 13.